

РУСiО

ОПОВІДАННЯ В КАРТИНКАХ ІНСТРУКЦІЯ

Шановні батьки!

*Запрошую вас і ваших дітей чудово розважитися!
Діма. Оповідання в картинках це зустріч з улюбленим героєм, що сприяє розвитку мислення та мовлення малюка!*

Оповідання в картинках не дарма присутні в кожному кабінеті логопеда, терапевта, дитячому садку та багатьох інших місцях, близьких до дітей. Вони дають можливість пограти, а також підтримують розвиток:

- мовлення на різних рівнях (від розширення словникового запасу до розвитку навичок розповіді, бесіди, постановки запитань і відповіді на них, тобто комплексного розвитку спілкування),
- розуміння причинно-наслідкових зв'язків,
- розуміння послідовності подій та їх розташування в часі, а також передбачення наслідків,
- розуміння соціальних ситуацій,
- розуміти та називати емоції,
- навички розв'язування задач (розбір ситуацій, представлених на малюнках).

„Діма. Оповідання в картинках” радимо для дітей від 2-ох років.

ЩО В КОРОБЦІ?

В коробці ви знайдете **36** карток, з яких можна скласти **12** оповідань. Кожна історія складається з трьох картинок і стосується подій, близьких дітям дошкільного віку. Щоб полегшити пошук карток, з яких складаються окремі історії, кожна з них у нижньому правому куті позначена

кольором, призначеним для певної історії. Нижче ви побачите правильно складені історії.

ПРАВИЛА ГРИ

Ігри повинні бути адаптовані до віку, інтелектуальних та мовних здібностей дитини. Більш складні ігри, звичайно, вимагають від малюка більшої самостійності в організації розповіді та опису того, що він бачить на малюнках. Нижче наведені пропозиції щодо роботи з історіями, починаючи з найпростішого.

1. У випадку наймолодших дітей ми самі складаємо розповідь, щоб малюк звик до гри та дізнався значення наслідків кожної події. Викладаємо картинки по черзі, одночасно вказуючи на них пальцем і дуже просто описуючи те, що на них відбувається. Визначаючи види діяльності та події на окремих малюнках, ми можемо використовувати теперішній час, наприклад „Дідусь косить траву”, і лише розклавши все, задати питання: „Що сталося?” і розповісти все відповідно до послідовності подій: „Дід косив газон, а Діма дивився. Дідусь подарував Дімі іграшкову газонокосарку. Діма і дідусь косили разом”.

2. Ставимо перед дитиною три змішані картки які утворюють історію. Потім показуємо пальцем і називаємо різні об’єкти. Так само можна описувати прості емоції

(„Діма сумний”, „Діма щасливий”). Також варто заохочувати малюка самостійно називати предмети і заняття, показуючи пальцем на картинку і запитуючи: „Що це?”, „Що робить Діма?”. В кінці, ми заохочуємо дитину скласти та розповісти історію разом.

3. Перед дитиною ставимо три перемішані картки. Потім пропонуємо послухати розповідь і вказати на відповідні малюнки. Говоримо напр.: „Діма їздить на велосипеді. Він щойно помітив калюжу. Де ця картинка?”. Коли дитина знайде картинку, ми ставимо її на відстань від двох інших, щоб не було сумніву, що ми почали створювати історію. А далі: „Діма заїхав у калюжу. Де ця картинка?”. Таким чином ми отримуємо послідовність малюнків

у правильному порядку.

Ця, здавалося б, проста гра вимагає від дитини хорошого слухового та зорового аналізу, сприйнятливості, слухової пам'яті тощо. При необхідності допомагаємо малюкові і максимально просто описуємо картинки.

4. Першу картинку з історії поставте перед дитиною, а дві наступні на відстані. Тоді ми запитуємо: „Що було далі? Що тут підходить?” (показуючи пальцем на порожнє місце біля першого малюнка), а потім: „Що було в кінці? Що тут підходить?” (показуючи на місце третього малюнка). Розташували картки у правильному порядку, заохочуємо дитину самостійно розповісти історію. Варто спонукати малюка розвивати свої висловлювання та поглибити розуміння подій за допомогою запитань, таких як: „Як почував себе Діма?” або „Чому Діма зробив це?”.

5. Стаavimo перед дитиною три змішані картинки і чекаємо, поки він ознайомиться з їх змістом. Потім ми пропонуємо скласти розповідь самостійно, починаючи з того, щоб знайти картинку, яка представляє її початок. Потім пропонуємо дитині розповісти історію від початку до кінця.

6. Стаavimo перед дитиною змішані картинки з кількох історій (чим більше, тим вище рівень складності). Потім заохочуємо знайти картинки, які відповідають історії та розповісти, що сталося.

7. Представлені малюнки також можемо розглядати як можливість розвивати уяву дитини. Достатньо не викладати останню картку або просто поставити першу і запитати: „Що було далі?”. Якщо використати середню картинку, ми можемо вгадувати і початок, і кінець історії. Варто переконати малюка створити історію самостійно, наприклад, намалювавши відсутній елемент.

Якщо дитина вже знає всі історії, ми можемо заохочувати її придумати альтернативні кінцівки чи початок історії, ставлячи допоміжні запитання: „А якщо б відбулось щось інше ніж тут намальовано?”, „Що могло б статись пізніше?”.

*Бажаю вам веселоців з Дімою!
Автор*